

Dijaki in šolarji že vedo

da dobijo šolske potrebščine in knjige po najugodnejših cenah v prodajalnah

Tiskarne sv. Cirila v Mariboru

Koroška cesta 5   Aleksandrova cesta 6   Kralja Petra trg 4

Letos pa še posebno

bodo kupovali v naših prodajalnah, ko bodo izvedeli nekaj, česar tu še ne moremo povedati. Zahtevajo naj po 1. septembru v naših prodajalnah naša navodila in ne bo jim žal!

Spomenica o zatiranju slovenskih in nemških katoličanov v Italiji je bila predana te dni na Dunaju zborujočemu katoliškemu kongresu, na katerem je zastopal papeža Pija XI. beneški nadškof in kardinal La Fontaine. Spomenica je napravila na vodilne kroge katoliškega kongresa in na širšo javnost globok utis. Skupen nastop jugoslovanov in nemških katoličanov, ki so pod Italijo, je zelo važno dejstvo in je veliko pripomoglo, da je zadela spomenica na močan odmev.

Čudežno ozdravljenje v Lurdu. — Službeni list zdravniškega urada v Lurdu »Journal de la Grotte« poroča o ozdravljenju 32letne gospodične Huguet. Bolehala je na težki ulcerozni (tvorasti) bolezni, za katero ni bilo zdravila. L. 1931 je poromala v Lurd. Bila je že čisto na koncu svojih moči: Lučka, ki ugaša. Med procesijo z Najsvetejšim, katera se v Lurdu redno vrši ob vsakem romanju, je naenkrat začutila izboljšanje in kmalu se je njeno zdravje popravilo. Zdravniki, ki so jo prej zdravili, med njimi sloveči dr. I. Debusschere, odlikovan s križem častne legije, so bili njeni bolezniki dali svedočbo, da je neozdravljiva. Po njenem obisku v Lurdu po so naenkrat vsi sledovi bolezni izginili. Ozdravljenje gospodične Huguet je trajno, tekom dveh let se bolezen ni več povrnila. Na osnovi tega je zdravniški urad ugotovil, da se to ozdravljenje ne more naravno tolmačiti, marveč je nastalo po nadnaravnem vplivu.

Najstarejša škofija na vzhodu. Letos v mesecu novembru se bo na jako svečan način proslavila v starodavnem mestu Goa (v portugiški Indiji) 400letnica ustanove tamošnje škofije, ki je najstarejša katoliška škofija na daljnem vzhodu. Sedaj je tamkaj nadškofija in tamošnji nadškof ima naslov primasa in patriarha cele Indije. V Goi se shranjuje, kakor smo že poročali, v stolni cerkvi telo apostola Indije, Kitajske in Japonske sv. Franca Ksaverja, katero je popolnoma še ohranjeno, kar je iznova dokazala

uradna preiskava, ki se je nedavno vršila. Nekdaj je Goa bila trgovsko središče, sedaj pa v tem oziru propada ter nima več ko 54.000 prebivalcev. Vzrok je malarija, ki je tukaj razširjena ter je uničila mesto, katero je svojčas imelo 300.000 prebivalcev. Za proslavo navedene 400letnice se v Goi vrše velike priprave, ker se pričakuje, da bodo tisoči in stotisoči poromali na grob sv. Franca Ksaverja.

Priznanje misijonarjem. V Šangaju (v vzhodni Kitajski) izhajajoči list »Shanghai Evening Post« objavlja naslednji slavospev katoliškim misijonarjem in njihovem delu. »Misijonar«, tako piše ta list, »je človek, ki živi popolnoma ločen od svojih rojakov ter se je povse posvetil tujcem. Pri njih ne išče svojih koristi, ne pričakuje nobenih prispevkov ne za sebe in ne za svojo cerkev. Nasprotno on deli brezplačno zdravila, zdravi rane in bolezni. Ako vidi, da se ljudstvo izkorišča, se postavi proti samovolji domačih oblasti, braneč zlasti svoje župljane. Ne boji se razbojnikov, samo da pomaga ubogim žrtvam roparjev. Misijonar daje zgled svetega in v vsakem oziru poštenega življenja ter tako predstavlja ogromno nasprotje službenim osebam dotične dežele, katere živijo v krivicah in razkošju.«

Katoliški časnik na Japonskem. — Frančiškanski pater Maksimilijan Kolbe, po rodu Poljak, deluje kot misijonar na Japonskem. Njegovo prizadevanje velja predvsem razširjenju katoliškega tiska na Japonskem. V to svrhu je ustanovil v mestu Nagasaki samostan, ki izdaje poseben list v japonskem jeziku pod naslovom »Vitez Brezmadežne«. Sličen samostan obstoji že več let na Poljskem ter tudi izdaje v slavo Brezmadežne list, ki izhaja v 700.000 iztisih. Japonski »Vitez Brezmadežne« izhaja v 50.000 iztisih, ter se vzdržuje s prostovoljnimi prispevki brez naročnine. Če pomislimo, da stanuje v celotni japonskem cesarstvu 250.000 katoličanov (na Japonskem samem jih je okoli 100.000), je to jako velika naklada. V samem Tokiju, glavnem mestu Japonske, se tega lista razdeli 7000 iztisov. Čitajo ga ne samo kristjani, marveč tudi pogani, in sicer z zanimanjem. List je že mno-

goterega privedel do spoznanja katoliške resnice.

Volitve v Delavsko zbornico.

Kdo sme voliti?

Pri teh volitvah imajo aktivno volilno pravico vsi zavarovanci in zavarovanke krajevnih organov Okrožnega urada za zavarovanje delavcev v Ljubljani ter privatnega društva bolniške blagajne »Merkur« v Zagrebu, razen onih, ki so zavarovani v prvem mezdnem razredu (vajenci, mladostni delavci) ter vsi zavarovanci in zavarovanke bratovskih skladnic, ako so bili dne 16. avgusta na teritoriju Delavske zbornice zaposleni.

Vsak volilec se vodi v imeniku kraja, kjer je bil ta dan zaposlen.

Voli se osebno in pismeno v sledečih krajih na Štajerskem: Maribor, Celje, Žalec, Rogatec, Laško, Polzela, Vojnik, Sv. Jurij ob južni želi, Smarje pri Jelšah, Store, St. Pavel pri Preboldu, Radeče pri Zidanem mostu, Planina pri Sevnici, Oplotnica, Konjice, Mozirje, Šoštanj, Velenje, Brežice, Krško, Sevnica, Rajhenburg, Sv. Lovrenc na Pohorju, St. Lenart v Slov. gorah, St. Ilj v Slov. gor., Fram, Rače, Ruše, Slov. Bistrica, Murska Sobota, Dobrovnik, Dolnja Lendava, Gornja Radgona, Ljutomer, Apače, Radenci, Ormož, Ptuj, Guštanj, Črna, Ribnica na Pohorju, Vuzenica, Muta, Marenberg, Slovenjgradec, Prevalje in Dravograd.

Naslednje navajamo volišča, katera volijo samo pismeno pri glavnem volišču v Ljubljani:

Mežica, Cankova, Križevci, Beltinci, Gornja Lendava, Sv. Jurij ob Pesnici, Pragersko, Belzeljsko, Kozje, Sv. Peter pod Sv. gorami, Gornjigrad, Vitanje, Ljubno, Loče pri Konjicah, Poljčane, Podčetrtek in Vransko.

Nadalje imajo pravico voliti pismeno tisti, katerih obrat je oddaljen od krajevnega volišča nad 5 km. Vsi tisti pa, ki so zaposleni pod 5 km od krajevnega volišča in čeprav stanujejo nad 5 km od volišča, morajo osebno voliti pri krajevem volišču.

Volilci, ki imajo pravico voliti pismeno, morajo zahtevati od krajevnega volilnega odbora pri pristojnem volišču, da jim ta dostavi glasovnice po pošti na njihov naslov. Te zahteve morajo poslati krajevemu volilnemu odboru najmanj 5 dni pred volitvami, to se pravi, najpozneje do 1. oktobra 1933. Ker so volitve razpisane za dne 8. septembra, naj vsi volilci skrbno, da bodo najpozneje 1. oktobra 1933 poslali zahteve za glasovnice. Za tako pismeno zahtevo zadostuje dopisnica, na katero naj vsak volilec napiše sledeče: »Krajevemu volilnemu odboru za volitve v Delavsko zbornico v . . . Na drugo stran dopisnice pa naj navede: »V smislu člena 25 volilnega reda za volitve v Delavsko zbornico, prosim podpisani, da se mi dostavijo glasovnice po pošti na naslov . . . , ker sem po svoji zaposlitvi oddaljen nad 5 km od naslovljenega volišča.« Sledi podpis. — Za tiste kraje, ki so navedeni, da volijo samo pismeno, morajo iste glasovnice volilci zahtevati od glavnega volilnega odbora v Ljubljani. Vsak volilec naj navede svoj točen in čitljiv naslov.

Kako se voli, oziroma glasuje?

Glasuje se osebno, neposredno in tajno.

Volilni odbor bo na podlagi veljavnih legitimacij (krstni list, prijavi list, davčne knjižice), poslovnih in drugih dokumentov ugotovi-